

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010479
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8713010479.1

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z JUDr. Pavla Rotha a prísediacich Michala Havaša a Mgr. Stanislava Spišiaka, v trestnej veci obžalovaných C. I. a C. Y., trestne stíhaných pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 22. apríla 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

C. I. Z. N. Y. O. U. , nar. XX. X. XXXX v C., trvale bytom D. W.,

Ž.J. XXX/XX, prechodne bytom bez prihlásenia

I. Č.. XX, okres C., samostatne zárobkovo činná osoba,

je v i n n ý , ž e

dňa 11. 2. 2010 v Poprade uzatvoril ako zhotovovateľ vystupujúci pod obchodným menom C. I., so sídlom Ž. XXX/XX, XXX XX D. W., IČO: XX XXX XXX s objednávateľom M. H. „Zmluvu o dielo“, v ktorej ako ďalší zhotoviteľ bol označený aj C. Y., so sídlom H. XXX/X, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX, predmetom ktorej bolo zhotovenie mezonetového bytu v nadstavbe bytového domu na ul. B. Č.. XXX/XX, XX v C. s termínom dodania a skolaudovania diela do 31.9.2010 a následne prevzal od objednávateľa zálohové platby celkovo vo výške najmenej 45.451,13 eur, ktoré nepoužil na stanovený účel, pričom výstavbu predmetných bytov schválenú nemal, taktiež nemal vyhotovenú ani projektovú dokumentáciu k tejto výstavbe, dielo nebol schopný v stanovenom termíne začať, realizovať a dokončiť a s výstavbou predmetného bytu ani nezačal, čím uviedol M. H., trvale bytom T. G. Č.. XX, D. U. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške najmenej 45.451,13 eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona

z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu zároveň ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e

- výrok o treste z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/22/2014 zo dňa 10. 9. 2014, ktorým rozsudkom bol súčasne zrušený rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/160/2012 zo dňa 31. 3. 2014 vo výroku o treste, a ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorého výkon podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol podmiennečne odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad na jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu bola ustanovená na 5 (päť) rokov, ktorým podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bol zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov a ktorým podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/158/2012 zo dňa 21. 8. 2012, právoplatný dňa 21.1.2013, ktorým mu bol podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov s probačným dohľadom, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad,

- výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/158/2012 zo dňa 21. 8. 2012, právoplatný dňa 21. 1. 2013, ktorým mu bol podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov s probačným dohľadom, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného C. Y., nar. XX.X.XXXX D. C., trvale bytom I. Č.. XX, okres C., nezamestnaného

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Poprad 2 Pv 34/13 zo dňa 13.9.2013, podanej na Okresnom súde Poprad dňa 19.9.2013 pre skutok, ktorý sa mal stať tak, že

dňa 11.2.2010 v Poprade uzatvorili ako zhotovovatelia vystupujúci pod obchodným menom C. I., IČO: XX XXX XXX a C. Y., IČO: XX XXX XXX s objednávateľom M. H. „Zmluvu o dielo“, predmetom ktorej bolo zhotovenie mezonetového bytu v nadstavbe bytového domu na ul. B. Č.. XXX/XX, XX v C. s termínom dodania a skolaudovania diela do 31.9.2010, za účelom prevzali od objednávateľa zálohové platby celkovo vo výške 52.802,13 eur, ktoré nepoužili na stanovený účel, pričom výstavbu predmetných bytov schválenú nemali, taktiež nemali vyhotovenú ani projektovú dokumentáciu k tejto výstavbe, dielo neboli schopní v stanovenom termíne dokončiť a s výstavbou predmetného bytu ani nezačali, čím uviedli M. H., trvale bytom T. G. Č.. XX, D. U. do omylu a spôsobili mu škodu vo výške 52.802,13 eur,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m m a l s p á c h a ť

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

preto, že

nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného Róberta Bočkaia, nar. 19.9.1977, trvale bytom Vysoké Tatry, Nový Smokovec 64, okres Poprad s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 19. 9. 2013 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 34/13 zo dňa 13. 9. 2013 na obžalovaných C. I. Z. C. Y. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete samotnej obžaloby. Súd vo veci vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný C. I. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že ako živnostník podnikal v oblasti stavebných prác, pričom rovnaký predmet podnikania mal aj spoluobžalovaný Y., ktorý takisto bol živnostník. Mali spoločné podnikateľské zámery, spoločne sa podieľali na výstavbe bytov, čo bol vlastne nápad Y., no stavby nerealizovali ako jeden subjekt, ale každý z nich bol do výstavby zainteresovaný samostatne. V súvislosti s osobou poškodeného uviedol, že spoločne s obžalovaným Y. realizovali práce na stavbe bytov na ul. H. D. C., kde vytvárali byty, ktoré potom predávali prostred. realitnej kancelárie. O jeden z týchto bytov prejavil záujem M. H. s tým, že v tom čase mali ešte jeden voľný byt, pri ktorom potencionálny záujemca mal vážavý postoj a H. bolo povedané, že pokiaľ záujemca byt nekúpi, ponúknú ho jemu. Záujemca však byt kúpil, a preto ponúkli H. inú alternatívu s tým, že mali prísľub výstavby mezonetových bytov na vedľajšej ulici, a to ul. B. D. C. s tým, že môže získať byt v tejto stavbe. V tom čase boli v štádiu ústnej dohody so správcom bytovky, že sa budú na takejto výstavbe podieľať a pripravovali si aj projektovú dokumentáciu výstavby bytov. Pán H. s tým súhlasil, a preto s ním uzavreli zmluvu o dielo, v ktorej ako účastníci boli on a Kovalčík na strane zhotoviteľov a p. H. vystupoval ako objednávateľ. V súvislosti s touto zmluvou zo strany pána H. im bola poskytnutá záloha tak, ako to uvádza obžaloba, niečo bolo zaplatené naraz v hotovosti a niečo na účet. Poznamenal, že rokovania s poškodeným H. viedli obaja obžalovaní, o všetkom rozhodovali spoločne, spoločne sa dohadovali, a takisto aj hotovostné platby, ktoré im poškodený odovzdal, boli prevzaté v reštaurácii Z. v Poprade tak jeho, ako aj Y.. Peniaze, ktoré boli zaslané zo strany poškodeného, boli zaslané na jeho účet, ktorý mal zriadený vo VÚB banke, a to z toho dôvodu, že Y. mal záväzky, bol v debete a nemohli chodiť prostriedky na jeho účet a tak medzi nimi bolo dohodnuté, že peniaze síce budú chodiť na jeho účet (obžalovaného I.), ale Y. bol disponentom tohto účtu. Peniaze, ktoré boli zaslané zo strany poškodeného, boli potom použité na dostavbu mezonetových bytov na ul. H. a takisto ich použili aj na výstavbu T. Y. pri W., ktorú stavbu realizovali pre seba. Mali za to, že dostavbu bytov na ul. H., ako aj z ďalšej investície, získajú dostatočné prostriedky na výstavbu bytov na ul. B., vrátane bytu určeného pre pána H.. Medzi ním a Y. potom nastal problém, Y. sa zamiloval, našiel si priateľku, začal zanedbávať podnikateľské aktivity, všetky peniaze investoval či už do seba alebo priateľky. Preto nebolo možné potom realizovať zámer v prospech pána H.. Byt pre pána H. mal byť postavený v lehote 7 mesiacov od uzavretia zmluvy. Problémy, ktoré vznikli a na ktoré poukázal, sa vyskytli asi po 2 - 3 mesiacoch od uzavretia zmluvy. Navyše on mal aj ďalšie problémy v súvislosti s inými platbami, ktoré sa týkali iných aktivít. Pán H. videl, že je problém dokončiť byty na ul. H. a nie ešte začať stavať nové byty. Navrhol mu, že mu vráti polovicu zálohy, ktorú zaplatil a odstúpi od zmluvy s tým, že zvyšok je zodpovednosť Y.. Nakoniec k žiadnej dohode nedošlo, pretože Y. nemal záujem niečo vracať. S pánom H. sa už potom nekontaktoval, pretože mal iné starosti. Upresnil, že v súvislosti so spoločnými podnikateľskými aktivitami, ktoré mal so spoluobžalovaným, obaja spoločne rozhodovali, na čo budú peniaze použité, aj keď kapitál do výstavby predchádzajúcich bytov na ul. H. dával on, takisto si zobral aj úver, pričom Y. nedal ani korunu. Y. vedel, na čo peniaze boli použité, keď si chcel Y. vybrať nejaké peniaze z účtu, tak to robil s jeho vedomím a opačne to platilo tiež. Obžalovaný Y. sám peniaze z účtu nevyberal, nevie o tom, pri všetkých výberoch boli spoločne. K samotnému podpisu zmluvy s poškodeným H. upresnil, že táto bola podpísaná v reštaurácii Z. za prítomnosti jeho, Y.Č. a H., pričom podpisy boli overené na mestskom úrade. Zmluvu podpisoval aj Kovalčík, aj jeho podpis bol overený. K obrane spoluobžalovaného Y., že podpis na uvedenej zmluve nie je jeho pravým podpisom,

čo potvrdzuje aj znalecký posudok, ktorý bol predkladaný v právnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn.: 12C/58/2012 uviedol, že o takomto závere on nič nevie a tvrdí, že obžalovaný Y. zmluvu tiež riadne podpísal.

Obžalovaný C. Y. na hlavnom pojednávaní takisto vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Potvrdil, že s obžalovaným I. mali spoločné podnikateľské aktivity súvisiace s výstavbou bytov na ul. H. D. C., aj keď každý z nich podnikal na základe vlastného živnostenského oprávnenia. O jeden z bytov prejavil záujem pán H., no napokon žiaden byt k dispozícii nebol. Pánovi H. potom spomenul, že zamýšľajú realizovať iných bytov na ul. B. a pokiaľ by k tomu došlo, mohol by získať byt tam. K výstavbe žiadnych bytov na ul. B. však nedošlo, pretože na ich strane bol problém dokončiť byty na ul. H.. S pánom H. žiadnu zmluvu o dielo nepodpisoval, o čom svedčí aj podaný znalecký posudok (v civilnom konaní). Je pravdou, že vzhľadom k tomu, že s I. mali v minulosti spoločné aktivity, tomuto podpisoval nejaké veci v dobrej viere, pretože I. mal na starosti administratívne záležitosti a on prevažne zastrešoval samotnú stavebnú činnosť. O zmluve o dielo s pánom H. vedomosť nemal až do času, kým sa vo veci nezačalo vyšetrovanie. Vie len toľko, že H. sa stretával s I., čo bolo predmetom tých stretnutí, nevie. Žiadne peniaze od H. neprevzal a ani jeho peniaze nepoužil pre akékoľvek účely, ktoré by boli spojené s jeho osobou. O tom, že I. prevzal od H. peniaze, sa dozvedel až neskôr, keď sa stretol s H., ktorý ho o tom informoval. Vedel, že I. má vedený účet vo VÚB banke a k tomuto účtu mal aj dispozičné právo, pričom takisto má vedomosť o tom, že z tohto účtu boli vybraté peniaze, ktoré súviseli so zaplatením finančných prostriedkov od záujemcov bytov na ul. H., ktoré peniaze potom zobral I. a ktoré mal použiť na úhradu faktúr na nákupy stavebného materiálu, prípadne výplaty robotníkov, a pokiaľ vie, tak tie peniaze na ten účel nepoužil. Pán I. si otvoril T. Y. D. B. W., pričom z tejto jeho aktivity nemal žiaden výnos. Žiadne finančné prostriedky, ktoré na tento účet vkladal pán H., on z účtu nevyberal. V súvislosti so zámerom výstavby bytov na ul. B. v C. z ich strany neboli vykonávané žiadne činnosti, ktoré by súviseli so zabezpečovaním projektovej dokumentácie, prípadne vydaním príslušných stavebných povolení. Existoval len ústny prísľub od predsedu bytového spoločenstva, pána Č., v tom smere, že bude možnosť takúto výstavbu realizovať. Ešte však pred dokončením bytov na ul. H. medzi ním a I. došlo k nezhodám, keď I. ho vyšachoval z preberania všetkých peňazí, keď predtým ho uviedol do omylu, aby podpísal nejaký dodatok, ktorý mal súvisieť so zmenou výmery bytov, čo v dobrej viere podpísal a až neskôr zistil, že podpísaním tohto dokladu sa prakticky vzdal aktív súvisiacich s výstavbou bytov. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že s pánom I. a pánom H. sa všetci traja spoločne stretli iba raz, a to buď v reštaurácii Z. alebo v hoteli B. v C., kde prebral len to, že do budúcnosti bude možnosť získať byt na ul. B. v súvislosti so zamýšľanou výstavbou. S pánom H. sa neskôr stretol párkrát, ale až v čase, keď tento sa stále pýtal na pána I., pričom mu načrtnol, že tu vznikol problém s tým, že pánovi I. dal peniaze, na čo mu povedal, že s pánom I. už nič nemá, že s ním ukončil spoluprácu. K rozdeľovaniu výnosov zo spolupráce s obžalovaným I. uviedol, že prakticky si rozdelili len jednu čiastku, ktorá súvisela s platbou za jeden byt na ul. H., keď došla úhrada vo výške približne 20.000,- eur. Túto sumu si rozdelili na polovicu a potom sa začali baviť o úhrade spoločných výdavkov, či už na stavebný materiál alebo za vykonané práce, takisto na polovicu s tým, že polovicu týchto výdavkov potom p. I. odovzdal a on ich mal vyplatiť, no neskôr sa dozvedel, že tak urobil iba čiastočne. Doplnil, že obžalovaný I. vytiahol všetky peniaze zo stavieb, vrátane fiktívnej stavby, ktorú nasľuboval pánovi H.. Z týchto aktivít on nezískal žiadne prostriedky, a pokiaľ nejaké prostriedky potreboval pre seba, tak si vybavil úver vo výške 5.600,- eur, čo aj v prípravnom konaní dokladoval.

Svedok poškodený M. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mal záujem o kúpu nadstavbového bytu v C., a preto bol v jednej realitnej kancelárii, ktoré takéto byty ponúkala. Maklér realitnej kancelárie ho potom zoznámil s pánom I. a pánom Y., ktorých mu predstavil ako osoby, ktoré realizujú samotnú výstavbu nadstavbových bytov. Od makléra, ako aj od obžalovaných sa potom dozvedel, že sa chystá aj výstavba bytov na ul. B. D. C.. Následne vo veci už len komunikoval s obžalovanými. Dňa 11. 2. 2010 ako objednávateľ uzavrel zmluvu o dielo so zhotoviteľmi C. Y. a C. I., predmetom ktorej bolo zhotovenie mezonetového bytu na ul. B. Č. XXX/XX D. C.. Celková cena diela bola stanovená na sumu 43.152,09 eur. Pri podpise zmluvy rovnakého dňa potom vyplatil C. I. v hotovosti sumu 16.689,- eur, pričom pri odovzdávaní týchto peňazí bol prítomný aj pán Y.. Dňa 17. 2. 2010 z účtu svojej tety, ktorý bol vedený vo VÚB, a s. zaslal na účet p. I. ďalšiu sumu 22.000,- eur a dňa 16. 3. 2010 zaslal na ten istý účet sumu 6.762,13 eur, ktorú sumu si vyžiadal I. za účelom výstavby garáže, ktorá mala byť postavená za obytným blokom, ktorej sa mal tiež stať vlastníkom. Ohľadom tejto garáže však už komunikoval len s p. I.. Tieto prevody boli uskutočnené ako zálohové platby na žiadosť pána I.. Taktiež do mesiaca máj 2010 vyplatil v hotovosti p. I. na jeho žiadosť v menších čiastkach celkovo sumu 7.351,- eur, ale na

odovzdanie týchto finančných prostriedkov doklad nemá. Z týchto peňazí mali byť splácané výdavky na vodu, plyn, právnika, kataster a podobne. Na základe predmetnej zmluvy o dielo mal byť termín odovzdania stavby stanovený na deň 31. 9. 2010. Samotný byt postavený nebol, práce sa ani nezačali. Keď sa snažil oboch kontaktovať, títo sa mu začali vyhýbať a zatajovať. Celková vznikla mu škoda vo výške 52.802,13 eur, náhradu ktorej si uplatnil v trestnom konaní. Vo svojej výpovedi ďalej upresnil, že na začiatku rokovaní mu pán I. ukazoval aj projektovú dokumentáciu na byt, o ktorú mal záujem, a to po tom, čo mu odovzdal druhú čiastku zálohy. Bolo zjavné, že táto dokumentácia sa netýka bytov na ul. B., no I. ho upozornil, že v jeho prípade bude dokumentácia vlastne rovnaká, pričom tá, ktorú mu ukazuje sa týka predchádzajúceho bytu na ul. H.. S obžalovaným Y. bol v kontakte pri prvom stretnutí, ktoré sa odohralo v reštaurácii Z., na ktorom mu bola predložená k podpisu zmluva o dielo a na ktorom stretnutí odovzdal zálohu vo výške 16.689,- eur, ktoré peniaze prevzal I.. Pri tomto stretnutí obžalovaný Y. do rokovaní, ktoré súviseli s výstavbou bytu, nevstupoval, nepožadoval od neho žiadne platby, ani mu nesľuboval nič, čo by súviselo s dostavbou bytu. S ním prakticky rokoval iba I.. Na tomto rokovaní podpísal aj zmluvu o dielo a v obálke odovzdal peniaze I., ktoré si tento pod stolom prepočítal. Zároveň mu vydal I. aj príjmový pokladničný doklad, no nepamätá si, či tento vypisoval pred ním, alebo ho mal už pripravený. Ďalšie rokovania mal už iba s I. a takisto aj ďalšie platby boli odovzdávané výhradne pánovi I. bez prítomnosti pána Y.. Pamätá si, že na niektorých stretnutiach s pánom I. bol prítomný pán Y., no nesedel pri nich, pri niektorých rokovaniach nebol prítomný vôbec. Po prevzatí prvej zálohy ho v krátkom čase oslovil I. s tým, že niektorý zo záujemcov o byt odstúpil od zámeru výstavby a že potrebuje ďalšiu platbu, ktorá mu bude odrátaná z celkovej ceny diela s tým, že potrebuje mať k dispozícii určitý kapitál, a preto previedol na jeho účet sumu 22.000,- eur. Následne ho I. oslovil s tým, že je tu zámer o rozširovanie parkoviska a parkovacích miest, či má aj v tomto smere záujem, s čím on súhlasil, a preto mu previedol ďalšiu zálohovú platbu a nakoniec ho I. oslovil, že potrebuje peniaze na vodu, plyn a vklad na kataster, ktoré platby mu odovzdal po častiach, na ktoré však potvrdenia nemá. Zálohové platby odovzdal I. preto, lebo ten má presvedčovacie schopnosti, pričom takisto ho ubezpečoval, že stavba bude v termíne. Keďže stavba nebola v termíne ukončená, peniaze mu neboli vrátené a pán I. začal meniť telefónne čísla, kontaktovať sa s ním nebolo možné, a tak si našiel právnika. Mal kontakt na pána Y., ktorého potom kontaktoval s tým, aby mu tento poskytol kontakt na pána I., pričom pokiaľ pán Y. vedel telefónne číslo pána I., tak mu ho dal. S obžalovaným I. sa ohľadom vrátenia peňazí ne bavil, lebo ten ho ubezpečoval, že stavba bude v termíne dokončená, v neskoršom období už to nebolo možné, lebo kontakt na neho stratil. Vylúčil tvrdenia obžalovaného I., že poškodenému ponúkol možnosť dohody s tým, že peniaze mu vráti, pričom o takejto ponuke nevie, iba raz si našiel na facebooku odkaz od pána I., že sa chce s ním dohodnúť, ale nič ohľadom vrátenia peňazí tam nebolo. K samotnému originálu zmluvy o dielo zo dňa 11. 2. 2010 doplnil, že tento originál mal k dispozícii, predložil ho v civilnom konaní na expertízu v súvislosti so skúmaním podpisu pána Y.. Originál zmluvy, ktorý mal k dispozícii však neobsahoval originál osvedčenia podpisov niektorých zo zmluvných strán, až s odstupom času na tejto zmluve si nechal overiť on svoj podpis s tým, že ho uznal za vlastný, podpisy zhotoviteľov však overované neboli.

Svedkyňa Y. C. - družka obžalovaného I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že vie o tom, že jej druh mal spoločné aktivity s C. Y., že sa spolu delili aj s peniazmi, že Y. najprv peniaze nemal a zrazu ich mal. Vie to z rozprávania obidvoch obžalovaných, ktorí sa o delení peňazí rozprávali aj pred ňou. Akú sumu peňazí prevzali od poškodeného H., nevie, ale obžalovaný I., keď sa s ňou rozprával ohľadom H., povedal, že sa s ním dohodne a že mu po splátkach vráti polovicu peňazí. Či k rozhovoru I. s H. v tomto smere došlo, to nevie. V súvislosti s nahradením škody poškodenému ďalej doplnila, že vie o tom, že C. I. telefonoval manželke pána Kovalčíka, ktorá je jej sestrou, že sa chce dohodnúť, nakoniec to dopadlo tak, že k žiadnej dohode nedošlo, akurát Y. obvinili I. z ovplyvňovania.

Svedkyňa I. Y. - manželka obžalovaného Y. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že vie, že obaja obžalovaní mali spolupracovať pri výstavbe nejakých bytov. Jedným z týchto bytov mal byť aj byt pána H., ktorý sa nedostaval. Vie, že z tejto stavby si mali rozdeliť peniaze napoly, no k ničomu nedošlo, pretože manžel žiadne peniaze nedostal. O týchto skutočnostiach vie z rozprávania svojho manžela. Nevie nič o tom, že by niektorý z obžalovaných sa snažil H. nahradiť škodu, akurát ju kontaktoval I. s tým, že sa chce stretnúť s jej manželom a riešiť záležitosť s pánom H., aby manžel nemal s ním problémy. Nič bližšie nešpecifikoval, pričom ten telefonát bol z obdobia, keď vo veci bežalo trestné stíhanie pred tým, než mala byť vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným. Upresnila, že jej manžel s I. celkovo spoločne postavili dva byty, tretí mal byť pre H.. Doplnila, že nikdy si nevšimla, aby manžel mal nejaký väčší obnos

peňazí, ktoré by dostal od I., a to ani v období, keď s ňou nežil (od mája do augusta 2010), keď mal priateľku, ktorá financovala ich spolužitie a ktorá jej ešte navyše vykrikovala, že chová jej dieťa.

Svedok H. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pozná oboch obžalovaných s tým, že C. Y. pozná viacero rokov ako suseda, bližšie vzťahy medzi nimi nie sú. S C. I. bol v kontakte iba raz, keď to malo súvis s výkonom zemných prác u neho na chalupe. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že nikdy nepôsobil ako štatutár, prípadne oprávnená osoba v rámci nejakého spoločenstva vlastníkov bytov. Bol však v minulosti poverený vlastníkmi bytov na jednanie ohľadom nadstavby bytov na ul. B. Č.. XXX/XX Z. XX. Šlo o nadstavbu bytov v bytovke, v ktorej vtedy býval, pričom v tejto veci jednal s osobami, ktoré s menami obžalovaných nemajú nič spoločné, pričom nakoniec z toho vzišlo. O tom, že by takéto rokovania mal mať s obžalovanými, nevie. Na otázku, v ktorom období jednal o nadstavbe bytov uviedol, že to si presne nepamätá, ale pamätá si, že začiatkom roka 2013 z jednaní zišlo, pričom tie rokovania museli prebehnúť niekedy 2 - 3 roky predtým. Pokiaľ si pamätá, tak obžalovaný I. pre neho zemné práce na chalupe vykonával ešte v r. 2009, pričom v tom období sa nadstavba bytov ešte neplánovala. Vo svojej výpovedi následne pripustil, že s obžalovaným mohol sa na ulici nezáväzne rozprávať o takejto nadstavbe, pričom vzhľadom na odstup času sa presne nepamätá, ale určite z toho nevyšli žiadne závery. Ďalej doplnil, že v súvislosti s plánovanou nadstavbou bytov bola aj vyhotovená projektová dokumentácia, ktorá bola predložená spoločenstvu vlastníkov bytov, vo veci však nebol odsúhlasený ďalší postup v súvislosti s realizáciou výstavby bytov, a preto všetko padlo. Podľa projektovej dokumentácie malo byť postavených 6 bytov. Žiadne rozhodnutia správnych orgánov v tomto smere vydávané neboli. Osoby, ktoré mali záujem postaviť byty a s ktorými on jednal boli pán X. a pán X., pričom každý z nich mal záujem o jeden z bytov, o ďalší byt mal záujem on (svedok) a 3 byty mali ísť do voľného predaja, ale záujemcovia neboli žiadni. Mal vedomosť o tom, že vo vedľajšej bytovke sa robila nadstavba poldomu, na ktorej sa podieľal obžalovaný Kovalčík, táto výstavba však nemala nič spoločné s jeho osobou (osobou svedka).

Súd vo veci ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä trestným oznámením poškodeného H. s prílohami, ktorých súčasťou je zmluva o dielo zo dňa 11. 2. 2010, uzavretá medzi C. Y., C. I. na strane zhotoviteľov a M. H. ako objednávateľom diela. Predmetom tejto zmluvy bolo zhotovenie mezonetového bytu v nadstavbe bytového domu na ul. B. Č.. XXX/XX, XX v C. s termínom vyhotovenia diela do 31. 9. 2010 (takýto dátum v kalendári neexistuje) za cenu 43.152,09 eur. V zmysle uvedenej zmluvy cena diela mala byť uhradená v splátkach, a to pri podpise zmluvy v čiastke 16.689,- eur a v deň odovzdania diela vo zvyšnej čiastke 26.463,09 eur. Uvedená zmluva je opatrená podnikateľskými pečiatkami obidvoch subjektov s podpismi a podpisom objednávateľa stavby. Ďalším oboznámeným listinným dôkazom v tomto smere bol príjmový pokladničný doklad vystavený podnikateľským subjektom C. I., na základe ktorého tento potvrdil prevzatie sumy 16.689,- eur, a to dňa 11. 2. 2010. Súčasťou trestného spisu je aj oboznámený ďalší listinný doklad označený ako dodatok k zmluve zo dňa 17. 2. 2010, obsahom ktorej písomnosti je potvrdenie zo strany obžalovaného I. o prevzatí zálohy od poškodeného M. H. vo výške 22.000,- eur, a to prevodom cez účet, ktorá suma bude odrátaná z celkovej sumy diela. Úhradu uvedenej sumy potvrdzuje príkaz na úhradu vo D. - H. zo strany poškodeného zo dňa 17. 2. 2010. Súčasťou spisového materiálu je aj cenová ponuka na garáž vystavená podnikateľským subjektom C. I. na sumu 10.823,07 eur, ktorej korešponduje potom aj pohyb na účte poškodeného, keď tento z uvedeného titulu mal realizovať dňa 16. 3. 2010 zálohovú platbu vo výške 6.762,13 eur na účet obžalovaného I.. Skutočnosti súvisiace s realizáciou vyššie označených finančných transakcií potvrdzujú aj výpisy z účtov a ďalšie listinné materiály predložené zo strany banky. Dokazovanie súd ďalej vykonal oboznámením ďalších listinných dôkazov súvisiacich s predchádzajúcou stavebnou činnosťou obžalovaných, ale aj registra trestov a charakteristík obžalovaných, oznámenie o priestupkoch, rozhodnutí v trestných veciach a pripojených trestných spisov týkajúcich sa obžalovaného I., ako aj obžalobu podaných na tohto obžalovaného v iných veciach. Takisto súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa spisu Okresného súdu Poprad 12C/58/2012, predmetom ktorého konania bol návrh M. H. na zaplatenie sumy 45.451,13 eur s prísl. proti odporcom C. Y. a C. I., a to práve z titulu tých skutkových okolností, ktoré súvisia s trestným stíhaním obžalovaných v predmetnej trestnej veci. Uvedená právna vec je právoplatne skončená, keď súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 8. 2014 tak, že zaviazal C. I. na úhradu sumy 45.451,13 eur spolu s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti návrh voči C. I. zamietol. Návrh proti C. Y. súd zamietol (v celom rozsahu). Z vykonaného dokazovania v tejto právnej veci vyplynulo, že bola potvrdená obrana C. Y., že s M. H. zmluvu o dielo neuzavrel a neprevzal od neho žiadne zálohové platby. Uvedenú obranu potvrdzuje znalecký posudok podaný z uvedenej právnej veci znalcom v odbore písomoznalectva, odvetvia ručného písma, C.. C.. J. G., ktorý znalec bol do konania pribratý na základe rozhodnutia súdu. Predmetom znaleckého skúmania bolo

potvrdenie pravosti podpisu C. Y. na origináli zmluvy o dielo zo dňa 11. 2. 2010, keď znalec v znaleckom skúmaní dospel k záveru, že podpis na origináli zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti nie je pravým podpisom C. Y..

Na základe takto vykonaných dôkazov, hodnotiac tieto jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd za to, že obžaloba bola v danej trestnej veci podaná dôvodne, a to pre skutok, ktorý sa stal, ktorý má znaky trestného činu, pričom vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný C. I.. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti vo svojej výpovedi usvedčuje predovšetkým poškodený M. H., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popísal okolnosti, za ktorých sa skutok stal s tým, že prejavil záujem o nadobudnutie mezonetového bytu, ktorý mal získať jeho výstavbou (nadstavbou nad bytovým domom na ul. B. Č.. XXX/XX, XX v C.). Uvedená výstavba mala byť realizovaná na základe uzavretej zmluvy o dielo zo dňa 11. 2. 2010 so zhotoviteľmi - obžalovanými. Termín odovzdania diela bol stanovený v lehote 7 mesiacov od uzavretia zmluvy. V súvislosti s takto uzavretou zmluvou je nepochybne, že túto zmluvu písomnou formou uzavreli tak poškodený, ako aj obžalovaný I., ktorý v tomto smere nemal žiadne výhrady a ktorý súčasne hneď pri uzavretí zmluvy, resp. po jej podpise zo strany poškodeného prevzal od tohto zálohovú platbu v sume 16.689,- eur. Uzavretie takejto zmluvy s poškodeným na druhej strane ďalší obžalovaný C. Y. popieral s tým, že on žiadnu zmluvu s poškodeným nepodpisoval a ani nevedol s ním žiadne bližšie rokovania ohľadom výstavby diela, a ani neprebral od poškodeného žiadne finančné prostriedky. Takisto bolo preukázané, že obžalovaný I. následne prevzal od poškodeného ďalšie finančné čiastky, a to v sume 22.000,- eur a 6.762,13 eur. Prevzatiu týchto finančných prostriedkov mali predchádzať rokovania, ktoré sa už uskutočnili iba medzi obžalovaným I. a poškodeným, keď podľa vyjadrenia poškodeného obžalovaný I. ho oslovil s tým, že iný záujemca odstúpil od záujmu o ďalší byt, a preto potrebuje ďalšie finančné prostriedky na financovanie výstavby, ktoré mu poskytol vo výške 22.000,- eur a následne ho obžalovaný I. oslovil s tým, že uvažuje sa o výstavbe garážového miesta, v tomto smere predložil poškodenému aj cenovú ponuku, s čím poškodený vyslovil súhlas, na základe čoho potom obžalovanému I. vyplatil sumu 6.762,13 eur. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že zo strany obžalovaného I. od počiatku nebol daný reálny zámer výstavbu bytu pre poškodeného vykonať. Obžalovaný I. nevykonal reálne žiadne kroky, ktoré by svedčili o skutočnom zámere výstavbu bytu realizovať, keď nezabezpečil ani vyhotovenie projektovej dokumentácie, ani vydanie príslušných povolení zo strany správnych orgánov súvisiacich so stavebným konaním a ani s výstavbou bytu (resp. bytov) ani nezačal. Obranu obžalovaného I., že mal ústny súhlas od pána Č., predsedu bytového spoločenstva bytového domu, v ktorom sa výstavba mala realizovať, vyvracia výpoveď samotného svedka, ktorý vypovedal, že on žiadnu funkciu štatutára bytového spoločenstva nevykonával, žiadne závažné rozhovory s niektorým z obžalovaných v tomto smere nevedol, keď pripustil iba možnú komunikáciu s obžalovanými na ulici bez akýchkoľvek relevantných záverov. Všetky tieto skutočnosti jednoznačne svedčia o tom, že zámer obžalovaného I. realizovať výstavbu bytu mal iba fingovaný charakter a jeho snahou bolo iba vylákať a získať finančné prostriedky od poškodeného, k čomu nepochybne došlo, keď takýmto spôsobom od tohto získal najmenej 45.451,13 eur. Aj keď poškodený v tomto smere uvádzal, že obžalovanému poskytol aj ďalšie finančné prostriedky po častiach, celkovo vo výške 7.351,- eur, ich poskytnutie dokladovať nevedel a obžalovaný I. ich prevzatie ani nepotvrdil, nebolo možné uvedenú sumu zohľadniť v skutkovej vete výroku rozsudku, ktorý potom súd oproti obžalobe upravil (vrátane chybného označenia súpisného čísla nehnuteľnosti, u ktorej mala byť nadstavba bytu realizovaná). Tieto skutkové závery korešpondujú aj rozhodnutiu súdu v civilnom konaní, kde bolo rozhodnuté o nároku poškodeného voči obž. I. vo výške istiny zodpovedajúcej výške škody tak, ako to ustálil súd v predmetnej trestnej veci. Z takto získaných finančných prostriedkov od poškodeného, obžalovaný I. tieto ani sčasti nepoužil na realizáciu diela v prospech objednávateľa poškodeného, ale použil ich na iné účely. O podvodnom úmysle tohto páchatela svedčí aj tá skutočnosť, že finančné prostriedky od poškodeného neprevzal len na základe uzavretej dohody o dielo, keď prevzal prvú zálohu, ale následne predstieral vo vzťahu k poškodenému iné skutočnosti, ktoré odôvodňovali potrebu poskytnutia ďalších záloh, ktoré takýmto spôsobom od poškodeného aj vylákal. Na základe uvedeného potom súd protiprávne konanie vo vzťahu k tomuto obžalovanému mal za dostatočne preukázané.

Na druhej strane vo vzťahu k ďalšiemu obžalovanému C. Y. súd nemal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že skutku sa dopustil aj tento obžalovaný. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že zo strany tohto obžalovaného nedošlo k prevzatiu žiadnej sumy peňazí od poškodeného. Z výpovede poškodeného jednoznačne vyplynulo, že všetky finančné prostriedky, ktoré odovzdával, preberal výhradne obžalovaný I.. Takisto súd nemal preukázané, aby následne obžalovaný Y. mal nejaký

profit z takto prevzatých finančných prostriedkov. Z vykonaných dôkazov ďalej vyplynulo, že ani samotnú zmluvu o dielo zo dňa 11. 2. 2010 neuzatváral obžalovaný Y., resp. nepodpisoval takúto zmluvu, o čom svedčia závery znaleckého dokazovania v civilnom konaní, ktoré v konečnom dôsledku viedli tento súd k rozhodnutiu o nedôvodnosti žalobného návrhu objednávateľa diela vo vzťahu k osobe C. Y.. Z vykonaných dôkazov síce vyplynulo, že aj obžalovaný Y. sa zúčastnil rokovania, ktoré predchádzalo podpisu zmluvy o dielo s poškodeným, na druhej strane tak, ako o tom vypovedal samotný poškodený, tento obžalovaný bol len pri rokovaní prítomný, nijako sa do rokovania nezapájal, nedával mu ani žiadne sľuby súvisiace s dielom a ani neprevzal finančnú zálohu, ktorú po podpise zmluvy odovzdal. Samotná účasť obžalovaného na takomto rokovaní ešte sama o sebe bez akýchkoľvek ďalších dôkazov nesvedčí o podvodnom úmysle aj tohto obžalovaného vo vzťahu k poškodenému. V tomto smere je potrebné aj poukázať na to, že pokiaľ by obžalovaný Kovalčík mal takýto zámer, nebolo by logické, aby zmluvu o dielo nepodpisal, pričom osoba, ktorá jeho podpis falšovala by na druhej strane nemala žiadny dôvod tak urobiť. Vzhľadom na absenciu dôkazov jednoznačne preukazujúcich vinu tohto obžalovaného potom súd tohto spod obžaloby oslobodil, a to s poukazom na ust. § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal tento obžalovaný.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd protiprávne konanie obžalovaného C. I. kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Obžalovaný C. I. je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana majetkových hodnôt iných subjektov. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný C. I. z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, doposiaľ bol štyrikrát odsúdený súdmi v Slovenskej republike, prevažne pre ekonomickú trestnú činnosť, a to v roku 2006, keď trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok 1T/36/2006 zo dňa 29. 6. 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 8. 2006, mu bol pre trestnú činnosť podľa § 221 ods. 1, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2,5 roka, v ktorej sa osvedčil dňa 16. 6. 2009, ďalej v roku 2009, keď trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves 3T/223/2009 zo dňa 15. 12. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 12. 2009 bol odsúdený pre trestnú činnosť podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2,5 roka do 1. 7. 2012. Bol odsúdený aj Okresným súdom Kežmarok trestným rozkazom 1T/158/2012 zo dňa 21. 8. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 1. 2013, a to pre trestný čin podľa § 157 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 4 rokov do 25. 1. 2017 a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 rokov. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad 5T/160/2012, kedy rozsudkom zo dňa 31. 3. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 10To/22/2014 zo dňa 10. 9. 2014 bol uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienkovo odložený s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú súd určil na 5 rokov. Takisto mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 4 rokov. Súčasne bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok, sp. zn.: 1T/158/2012 zo dňa 21. 8. 2012, právoplatný dňa 25. 1. 2013, ktorému bol uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s probačným dohľadom, ktorého výkon mu bol podmienkovo odložený na skúšobnú dobu 48 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 rokov. Bolo zistené, že voči obžalovanému v súčasnosti sú vedené ďalšie trestné konania, a to na Okresnom súde Trenčín a Okresnom súde Kežmarok, ktoré trestné veci v čase rozhodovania súdu neboli rozhodnuté. V registri priestupkov má 28 záznamov prevažne spojených s porušením pravidiel na úseku cestnej dopravy, ale aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri úvahách o treste súd prihliadol na základné kritéria ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., prihliadajúc pritom na skutočnosť, že trest má plniť predovšetkým represívnu funkciu, ale aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Za takéto protiprávne konanie obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov. S prihliadnutím na časové hľadisko spáchania skutku, prihliadajúc aj na časové hľadisko

vyhlásenia odsudzujúcich rozhodnutí vo veciach Okresného súdu Poprad 5T/160/2012 a Okresného súdu Kežmarok 1T/158/2012, do úvahy pripadalo ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k poslednému odsúdeniu obžalovaného, keď najprísnejším trestným činom v danom prípade je trestný čin, z ktorého súd uznal obžalovaného vinným v predmetnej trestnej veci. Poľahčujúcu okolnosť v danom prípade súd nezistil žiadnu, priťažujúcu okolnosť v danom prípade súd konštatoval okolnosť v zmysle § 37 písm. a) Trestného zákona, teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Keďže obžalovaný spáchal v súvislosti s pravidlami rozhodnými pre ukladanie súhrnného trestu viac trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, do úvahy pripadalo ukladanie trestu podľa zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorej použitie malo za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, a zároveň keďže u obžalovaného bola daná prevaha priťažujúcich okolností, táto skutočnosť s poukazom na ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona mala za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3-inu. Trestná sadzba v konkrétnom prípade sa teda pohybovala v rozmedzí od 6 rokov a 4 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov.

S prihliadnutím na zákonné kritéria rozhodné pre ukladanie trestu bol súd toho názoru, že účel trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody pri spodnej hranici takto zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň vzhľadom na skutočnosť bol vyslovený ako trest súhrnný, bolo povinnosťou súdu uložiť obžalovanému aj ďalší druh trestu, ktorý mu bol uložený v súvislosti s odsúdením za predchádzajúcu trestnú činnosť, pričom v tomto smere mu potom uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 4 rokov. Súčasne zrušil výrok o treste z predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného, a to z rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 10Tpo/22/2014 zo dňa 10. 9. 2014 a ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Keďže aj predchádzajúci trest, ktorý bol obžalovanému uložený mal povahu súhrnného trestu, súd zároveň zrušil výrok o treste aj z pôvodného odsúdenia Okresným súdom Kežmarok vo veci 1T/158/2012.

Vo vzťahu k nároku poškodeného na náhradu škody, ktorý nárok v rámci záverečnej reči splnomocnenec poškodeného modifikoval tým spôsobom, že v prípade uznania viny navrhol zaviazat' obžalovaných k náhrade zvyšku škody vo vzťahu ku škode, ktorá nebola priznaná v civilnom konaní, súd tento nárok priznať nemohol, pretože v trestnom konaní preukázaný nebol, nebol preukázaný ani v občiansko-súdnom konaní. Za takýchto okolností potom súdu nezostávalo nič iné, len rozhodnúť o odkázaní poškodeného M.H. H. na uplatnenie náhrady škody v občiansko-súdnom konaní, aj keď prípadné uplatňovanie takéhoto nároku by bolo spojené s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.